

af en, der er underlagt en Sektionschef. Hvorledes er man nu kommet til denne logisk mindre begrundede Sammensætning af den øverste Ledelse. Ganske simpelt under den politiske Nødvendigheds Tryk. Den første af de 2 senere tilkomne Undergeneralsekretærposter blev oprettet af Hensyn til Japan, den anden af Hensyn til Tysklands Indtræden i Folkeforbundet. De 5 højeste Poster er da saaledes fordelt mellem Landene:

Generalsekretæren er engelsk	
Vicegeneralsekretæren fransk	
1 Undergeneralsekretær italiensk	
1 ————— japansk	
1 ————— tysk	

Denne Ordning har efter Generalsekretærens Udtalelse virket administrativt tilfredsstillende, han anerkender iøvrigt dens Mangel paa Logik. Politisk har den naturlig i første Omgang virket ligeledes tilfredsstillende paa de 5 permanente Raadsmagter, men iøvrigt har den fremkaldt stærk Kritik i Aarenes Løb. Kritiken har ikke alene rettet sig imod den Omstændighed, at de 5 Poster tildeltes Stormagterne til at begynde med, men der har været Vakancer i 3 af disse Poster, og hver Gang er Efterfølgeren blevet valgt af samme Nationalitet som den afgaaede Funktionær. At alle disse Forhold er blevet fremdraget, har uden Tvivl haft sin store Nytte, og et Resultatet heraf har jo netop været Nedsættelsen af 13-Mands Udvalget.

Forinden der i dette Udvalg naaedes til Flertallets Forslag om Oprettelsen af 5 nye Undergeneralsekretær-Poster, har der været flere andre Løsninger under Overvejelse. Blandt disse var de mest radikale enten at gøre alle de nuværende Direktører til Undergeneralsekretærer, hvilket maatte opgives af økonomiske Hensyn, eller at opheve alle Undergeneralsekretærstillingerne og nøjes med Direktører, hvilken Tanke maatte opgives af politiske Grunde. Men denne sidste Plan blev genoptaget i 4. Udvalg fra hollandsk, norsk og schweizisk

Side med delvis Støtte fra den siamesiske Delegerede.

Den tyske Delegerede erklærede, at han vilde stemme for Undergeneralsekretærstillingernes Ophævelse paa den Betingelse, at Generalsekretæren og Vice-Generalsekretæren hverken begge maatte tilhøre Stormagterne eller de mindre Stater, med andre Ord den ene skulde være Under-saat af en Stormagt og den anden Under-saat af en mindre Stat. Dette Forslags Fremsættelse kendetegnede den Divergens, som siden Begyndelsen af Forhandlingerne i 4. Udvalg langsomt havde lagt sig for Dagen mellem den tyske og den italienske Delegerede, og som var en naturlig Følge af den førstnævntes Instruktioner om efter Omstændighederne at naa det bedst mulige Resultat og da navnlig at naa til en enstemmig vedtaget Løsning. Thi var Enstemmighed ikke formelt paakrævet i dette Tilfælde (som f. Eks. med Hensyn til Pensionssystemets Oprettelse), saa var dog alle enige om, at en Løsning af et saa betydningsfuldt Spørgsmaal som Ordningen af Sekretariatets øverste Ledelse, der skulde gælde for et langt Aaremaal, ikke var praktisk eller politisk gennemførlig, dersom den ikke blev naaet paa Grundlag af en enstemmig vedtagen Beslutning. Imidlertid var flere andre Forslag fremkommet. Den kinesiske Delegerede havde foreslaaet Ophævelsen af Undergeneralsekretærposterne og Oprettelsen af en yderligere Vice-Generalsekretærpost, ingen Stat maatte besætte mere end en Direktørstilling. Den japanske Delegerede havde foreslaaet Oprettelsen af 2 ny Undergeneralsekretærposter. Dette Forslag vandt særlig Interesse derved, at Generalsekretæren overfor Flertallets Plan om Oprettelsen af 5 ny Poster af nævnte Art havde erklæret sig rede til straks at udnævne 2 ny Undergeneralsekretærer. For at vise Imødekommenhed erklærede saa den franske Delegerede sig rede til at følge det japanske Forslag. Stillet overfor disse forskellige Forslag (der var endnu flere, som det ikke